

Posamezna številka 6 vinarjev
JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in
 praznikih — ob 3 zjutraj, ob ponedeljkih ob 12.
 — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravniku
 stroške K 1-20, s dostavljajem na dom K 1-50; s pošto
 stroške K 1-30, polletno K 10—, četletno K 5—,
 šestletno K 1-70. Za inostranstvo celotno K 20—.
Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev
 Uredništvo in upravnništvo je v Franciskanski ulici 8.
 Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnisti.
 Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne
 vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, šest-
 nica, posiljena in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem
 oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti ramko.
Telefon številka 303.

Razpust dalmatinskega deželnega zbora.

Naša informacija o razpustu dalmatinskega deželnega zbora je povzročila v dalmatinski javnosti veliko senzacijo. Dasi se skuša vest od različnih strani dementirati in popravljati, vendar je naše poročilo povsem točno in zanesljivo.

To svoje poročilo spopolnujemo še v sledečem: Razkol med hrvaško narodno in stranko prava v Dalmaciji je po zadnjih državnozbornih volitvah prišel do vrhunca, ker je prišlo med obema strankama do popolnega preloma. Po trenutnih uspehih in reorganizaciji svoje stranke so dobili pravaši poguma, ter začeli z odločno politično akcijo. Nepomembna manjšina, ki jo tvorijo pravaši v dalmatinskem deželnem zboru (razmerje strank: 20 narodnjakov, 6 Italijanov in 8 pravašev) je privedla stranko do prepričanja, da veljaj pri njem nastop porazu narodnjakov v deželnem zboru. Nedelavnost dalmatinskega deželnega zbora radi opozicije pravašev, je delala vladi skrb, zato je resno računala z odgoditvijo zbora takoj po sestanku. A pravaši s tem niso bili zadovoljni, indirektno so opozarjali vlado, da ima opozicija sedaj v rokah močno orožje, a to je imenovanje novega dalmatinskega namestnika Attemsa, ki bi debutiral v januarskem zasedanju in ki je proti njemu vsa dalmatinska javnost, ker ni zmožen deželne jezika! In vlada se je spomnila burnih prizorov v dalmatinskem deželnem zboru, ko so Hrvatje naravnost vrgli iz zbornice cesarjevega namestnika Handla. Posredovanje je prevzel seveda Šusteršičev klub, ki sedijo v njem štirje klerikalni pravaši! Pogajanja so imela za klerikalce jako povoljen uspeh. Vlada se je jako srečno potegnila iz zagate, pustila je pasti odgoditev in rekla: V januarju skliče dalmatinski deželni zbor k rednemu zasedanju, ako ne bo šlo, potem je seveda razpust neizogiben.

Ta odgovor je pravaše seveda popolnoma zadovoljil, ker oni so zahtevali razpust deželne zbora, doslegli so svoj namen, vlada jim je lepo rekla: obstruirajte, ne prepustite rednega dela, mi pa razpustimo deželni zbor.

Pravaši so sedaj naravno sklenili da začno takoj v prvi seji deželne zbora z opozicijo, seveda bo ta opozicija le formalna, ker imajo takorekoč že v roki razprst dalmatinskega deželne zbora, ter bo cesarski namestnik Attems prišel v zbornico že z napisanim cesarskim dekretom o razpustu!

Klerikalci so prepričani, da zado be pri novih volitvah v deželni zbor večino, da potisnejo popolnoma narodnjake v kot.

Pozna se pač, da Šusteršič ni zastopal potoval po Dalmaciji, da so dalmatinski pravaši poslušni in pridni učenci kranjskih klerikalcev. Vprašanje

je seveda, ako se pravašem pri novih volitvah izpolnijo vse njih nade in uresničijo njih načrti, vprašanje je, ako bo ta politična intriga združenih slovenskih in dalmatinskih klerikalcev kaj doprinesla do delazmožnosti dalmatinskega deželne zbora!

Zanimiva pa je vloga, ki jo igra v tem vprašanju Šusteršičev „Slovenski hrvaški klub“. V njegovem imenu je nastopil dr. Šusteršič v proračunski debati z gromovitim govorom in delil udarce na vse strani, grozil in pretil, da se je vsa javnost čudila temu nastopu! Tako je delal Šusteršičev klub v javnosti. Na tihem se je pa lepo senčil v vladni utici — da govorimo, s „Slovencom“ — ter se pogajal z vlado, intrigiral proti dalmatinskemu naprednjakom! Kako naj se pač imenuje taka politika!

„Erkläret uns, Graf Oerindur!“
 Kako stališče zavzame v tem vprašanju: „Dalmatinski klub“ se še ne more trditi, ker je bil ta z razkritjem te pravaške intrige ravnotako presenečen, kakor vsa jugoslovanska javnost! Stališče vlade in njena kapitulacija pred pravaši, ki tvorijo nepomembno manjšino, ki radi te manjšine iz strankarskih ozirov zaprečuje redno delo, je naravnost neumljivo!

Ali so danes klerikalni elementi res že vsemogočni v Avstriji? Dalmatinski naprednjaki imajo sedaj jasen dokaz, da ne morejo imeti s kranjskimi klerikalci prav nič skupnega z onimi klerikalci, ki žrtvujejo dalmatinski deželni zbor v nadi, da pomagajo svojim somišljenikom pri novih volitvah.

Položaj se vedno bolj čisti in kmalu bo vsa jugoslovanska javnost na čistem, kdo in kaj so to klerikalci na slovenskem jugu.

Kdaj pa odpre na Dunaju svoje oči tudi istrska trojica?

Ali še ne pozna klerikalcev?

Iz slovenskih krajev.

Iz Jesenic. Obč. volitve. Zaveden Jeseničan, zavedna Jeseničanka, cenjeni volilec! V nedeljo 3. decembra Ti je odločiti, kdo bo prihodnji gospod naše jeseniške občine. Odločiš boš ti, dragi volilec, kdo bo gospodaril s tvojim denarjem, s tvojim premoženjem. Ali je to težka odločitev? Ne, niti najmanj! Dobro veš, da z ljudmi tega kalibra, ki so zadnja 4 leta umetno gospodarili v naši občini ne moreš iti skupno. Boj njim, boj na nož. Priobčili bodemo v eni prihodnjih števil „Jutra“ one moške, ki Ti jih priporoča napredna, slovenska javnost na Jesenicah. Klerikalci delajo s polno paro. V cerkvi, v oni cerkvi, ki jo Ti vzdržuješ, dragi volilec, psuje naša duhovščina dan na dan, prične delujejo in marsikdo, kdor šliši naše duhovnike, se začudeno vpraša, ali so to še duhovniki, ali so na prižnici navadni — šnopsarji. Njih terorizma in nasilja je v akemu Jeseničanu odveč, zato pometite s to bando v nedeljo

tako, kakor zasluži. Napodite farje nazaj v farovž in povejte jim, da hočete slišati v cerkvi besedo božjo, ne pa zabavljanje in šnopsarsko psovanje. Može! Volilci! Ali nimate že dosti gerentovske strahovlade? Ali nimate še dovolj krivic in nasilja? Ali hočete, da Vam bo tudi prihodnji kandidat za županski stolec Janez Krivec grozil z aretacijami, če imate kaj opraviti na občini? Povejte na dan volitve, da hočete imeti za župana moža, razumne in objektivnega, ne pa takih korifierij kot so razni Krivci in Čebulja ali kak Val. Černe. Klerikalci delajo pri teh volitvah z največjimi sleparijami in goljufijami, strahujejo in rerorizirajo. Ne udajte se jim, z odločno besedo na dan volitev jim bodejte najbolj pokazali, da obsojate njih početje, hudobnost in šnopsarsko politiko. Fajmoštrovi agitatorji hodijo po hišah popisovat glasovnice. Vrzi vsacega skozi vrata tako, da bo odletel do farovža. Ne boj se, ne daj se strahovati, bodi mož! Vsako lumparijo javi brez odloga volilni pisarni za občinske volitve! Pazi dobro na glasovnice, shrani jih, glej če je na nji občinski pečat sicer je neveljavna. Pojdi v občinsko pisarno in zahtevaj veljavno glasovnico. Klerikalne lumparije so velike in presegajo vse meje! Posebno hud je „ta lep fant“ kaplan Kogej. Z Zaveljčinovim konjem se pelja po Savi od hiše do hiše in agitira. Pokažite mu vrata in seznanite njegov neblagoslovljen del telesa s trepetnostjo svojih čevljev! Zabrnite kaplanovega Zaveljčinovega konja in poženite hitro naprej, da Vam ne usmrdi hiše! Volilci! Ali so naši duhovniki res božji namestniki? Ali je Kristus za katere občinske volitve katerikrat agitiral? In naši duhovniki? Ali jih ne vidiš, ko se napravi večer, kako letajo kot vešer okoli, da vidiš njih črne flajde okoli vseh oglov. Ne dajte se ustraševati od teh črnih gavranov! Kdo gre danes za farje? Palirani študenti! Od faliranih študentov se pa ja ne bode pustili komandirati! Samo to si zapomni, cenjeni volilec: kjer je far, tam je farška bisaga, in kjer je farška bisaga, tam je tvoj žep v nevarnosti. Farji se bore za svojo nikdar polno bisago. Ti pa brani svoj žep in mošnjiček ter voli moške, ki Ti jih priporočajo neklerikalne stranke. Volilna pisarna za občinske volitve se nahaja pri Klinarju p. d. „Kovaču“ na Savi v prvem nadstropju levo, kjer naj išče vsakdo informacij oz. javlja ev. pritožbe. Uraduje se vsaki dan od 3. ure popoldne do 10. ure zvečer.

Iz Jesenic. Zakaj se naši prečastiti tako pode in trudijo v potu svojega obraza za klerikalno kandidatno listo, se bi morda kdo izmed volilcev vprašal. Naj malo pojasnimo te zadeve! Klerikalcem je na vsak način na tem, da dobe večino v občinskem zastopu, ker pridejo v pretres razne reči njihovih s danjega umetnega gospodarstva. Videti bo treba za štiri leta nazaj in videlo se bo, kako se je pod gerentom vladalo v „korist“

občanov. Plačati bo treba nepotrebno in skazeno cesto od železniskega mostu do „Delavskega doma“. Vprašamo Vas, volilci, ali ni popolnoma skazena ta cesta? Ali ima kakšen pomen, ko pa ni naravnost z ono cesto med „Domom“ in Werglesom? Ali se ni ta cesta zidala na Vaš račun, davkoplačevalci in volilci, samo zato, da imajo jeseniški duhovni bližje v klerikalni dom? Treba bo šteti svetle kronice, tisočake, ni čuda, da se potem tudi g. Regovec tako podi za zmago. Reče se nam smili, še ob sapo bo. Treba bo plačati „Delavski dom“; kdo drugi ga bo plačal, če ne občina, če pridejo noiri fajmoštrovi mameluki. Lepa stavba stoji poleg doma, stavba konsumnega društva, konsumno društvo ima leto za letom deficit in zgubo. Z deficitom se še nobena stvar ni poplačala, tudi poslopje konsumnega društva se ne bo. Kdo bo zopet štel svitke kronce, ne ti, dragi volilec, če pripuščiš, da pridejo v odbor moške Brtonclovega in Bernardovega kalibra. Treba bo zidati vodovod, novo šolo, novo cerkev in ker je duhovnikom kraljevski farovž premajhen tudi novo župnišče. Velike bodo občinske doklade in plačeval jih boš Ti. Gospodarji bodo zvišali cene stanovanj, trgovci cene živil in obrtniki ceno svojih izdelkov, ker jih bodo radi občinskih doklad morali, plačal boš pa vse Ti ubogi delavec! Zato voli v občinski zastop moške, ki bodo napravili le najkoristnejše in se ustavili odločno vsaki potratnosti. Vsled neznosnega klerikalnega terorizma in vedno povišanje občinskih doklad je že napotilo tovarno, da je začela po drugih krajih razširjati svoja podjetja, n. pr. v Servoli. Tu bo polagoma opuščala obratov za obratom, plačevala s tem manj davka, ki bo končno ves na Tvojih ramenih, dragi volilec. Ali boš pa mogel zmagati še velik del občinskih doklad, ki jih plačuje sedaj tovarna? Če nočeš popustiti svoje hišice in navezati culice ter iti s trebuhom za kruhom, zapustivši svojo ženo in otroke v bedi in stradanju. Zato ne voli kandidatov, ki jih je postavil župnik. Župnik ne plačuje ne davka ne občinskih doklad, on lahko govori, on lahko vpije, saj ima dohodke, kot kakšen grof. Ali ni župnik podobno trolu v panju, ki ga pitajo pridne čebelice. Pridne čebelice ste pa Vi, cenjeni volilci. Trot je le med, župnik pa pobira Vaše trdo zaslužene groše. Če mu plačaš zadnji groš in če potem prav še za sol nimaš, to je župniku vse eno. Kaj napravijo čebelice s trolom? Peruti mu polomijo in vržejo s panja. In kaj naj napravite Vi z župnikom? Posnemajte čebelice, pristrižite mu peruti in ga poženite nazaj v farovž in v cerkev, kamor spada, za kar ga redite! To bode pa storili samo na ta način, če ne volite v nedeljo župnikovih kimovcev, ampak če volite moške, ki se ne puste komandirati ne župniku, ne Čebulju, ne Krivicu, če volite moške, ki so neustrašeni in se bodo potezali samo za Vašo korist in Vaš blagor.

Pri sedanjosti vstaji na Kitajskem igra nasproti tujim državam pač najvažnejšo vlogo kitajski zunanji minister Vu-Fing-Fong, katerega sliko danes prinašamo.

Vaše geslo naj bo: Proč S. L. S. — Proč stranka ljudskih sleparjev!

Iz Begunj na Gorenjskem. Dne 26. novembra okoli 9. ure zvečer se je vračal Urh Mandelc iz Mlinarjeve gostilne v Hudem grabnu pri Tržiču domov. Kakih 300 m od gostilne onkraj mosta ga nenadoma napade neznan lopov in ga z vso silo vrže ob tla, tako, da je zadobil več poškodb. Urh Mandelc je ves zbežan in v strahu prosil napadalca, naj ga vsaj pusti pri življenju. Lopov se je res omehal in odšel z njim skupaj v gostilno. Poprej mu je še zagrozil, da ga ubije, če ga radi napada ovadi. Urh mu res v strahu obljubi, da ga ne bo izdal. Ko prideta v gostilno, ga gostilničar začudeno pogleda in vpraša, kako da je ves pobit. Ko je Urh vse razložil, so gostje napadalca zgrabili in ga izročili orožnikom, njega samega pa so spravili v spalnico, kjer je prenočil. Urh ima več poškodb na glavi. Zgubil je pri napadu tudi dežnik.

Iz Semiča. Kakor je znano, je „Jutro“ večkrat priobčilo članke o občinski volitvi, ki se je vršila dne 13. novembra. Boj je bil silno hud, da takega še ni videl Semič. Za enkrat so sicer še zmagali klerikalci, ki so se posluževali vseh mogočih sleparij in goljufij. Prodrlo pa je kljub temu 5 naprednjakov. Klerikalci so proti Semičanom pri volitvi agitirali na ta način, da so govorili o njih, da taje Boga in slične druge reči. Tako postopanje se je gabilo celo najbolj zakotnemu kmetu. Pa si oglejmo malo situacijo pred volitvami in na dan volitev. Vprašamo slavno deželno vlado, ali ji je znano, da je župan pošiljal že izpolnjene glasovnice in oddajal pooblastila brez vednosti strank. Enakih sleparij se je posluževal Martin Derganc iz Stekljčevca, ki si je pridržal glasovnice za stekljevsko občino in jih izpolnjene razpošiljal volilcem. Na dan volitev je imel kar celo pisarno ter podpisaval svoje kan-

LISTEK

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

In to je bil signal njegovega poraza; tudi drugi so zdaj izročili orožje.

In Roland in Foscari sta zrla drug drugemu v obraz.

Foscari je bil bled kakor mrljč; njegove izbuljene oči so bile strašne v svoji nepremičnosti.

— Foscari, je dejal Roland, rabeč iste besede, ki se jih je poslužil dož pred devetimi leti proti njemu, Foscari, proglasim Vas za veleizdajnika in upornika; aretiram vas.

Foscari je potegnil svoje bodalo, hotel se zabosti; a dvajset rok ga je prijel in razorožilo.

Par minut kasneje je bil že v doževski palači, pod strogim nadzorstvom. Govorica pravi, da je takrat, ko je stopil na velike stopnice pred palačo, zagrabil svojo krono in jo srdito zagnal ob tla, z isto gesto, ki jo je videl napraviti starega Kandiana na oni strašni zaročni slavnosti.

Ime Rolandovo je odmevalo po vseh Benetkah kakor neukrotljiv vihar.

On pa je dajal bled in miren povelja za obrambo glavnih točk po mestu. Kakih 100 patricijev, ki so mu prihiteli zatrditi svojo vdanost, je sprejel jako hladno. Tudi senatorji, kolikor jih ni bilo poginilo v boju, so se mu prišli pokloniti.

Takšna je bila ta revolucija, ki se je končala v par urah, podobna vsem drugim beneškim revolucijam, izvzemši dejstvo, da je igral v njej narod prvo ulogo.

Dočim so se vršila gibanja čet, napovedana po Rolandu, in so zaplenili vse listine v doževski palači ter so se odpirala vrata podzemeljskih ječ in svinčevih streh pred srečnimi jetniki, dočim so hiteli poveljniki mornarice prisec zvestobo novemu dožu, in so pesmi veselja polnile mesto in so nosili Foscarijeve jetnike v triumfu po ulicah in je vladalo med vsem ljudstvom živahno posvetovanje za prireditve splošne razsvetljave po kanalih, je stopal Roland proti Mostu Vzdihljajev in se napotil po

stopnicah, po katerih je hodil tistega strašnega dne.

Kako je bilo zdaj vse izpremenjeno!

Zdaj je bil on dož; njegovi protivniki so ležali strti, drug za drugim.

Tudi zadnjega, najstrašnejšega, je držal zdaj v svojih rokah.

Ali pa mu je moglo vse to nadomestiti izgubljeno srečo... ljubezen... Leonoro?...
 Tudi v tem trenutku je mislil nanjo:

— Ah, kaj bo z njo?... kako bo prenesla udarec pogin moža, ki si ga je izbrala!...

Dospel je na most.

Obdajali so ga poglavitni izmed njegovih tovarišev z gorovja; ki so vsi poznali njegovo zgodbo in ulogo, ki jo je igral nekdanji Foscari. Zrli so resno kakor sodniki, ki hočejo izvršiti strašno, a potrebno dejanje.

Foscari je sedel privezan na kamnatem stolu, kjer so nekoč oslepili starega Kandiana.

Roland je stopil proti njemu, rekoč:

— Foscari, tu smo, da vas sodimo in pretehtamo dejanja, ki ste jih zagrešili; mislim samo vaš zločin nad dožem Kandiano... Kajti jaz, za svojo osebo, vam odpuščam!

Preselimo se za par trenutkov v palačo Aretinovo. Tu je vse zaprto, zaklenjeno, zavarovano z verigami; okna so zaslonili z žimnicami. Zdi se, kakor da revolucija nima drugega namena kakor prestrašiti mojstra Petra.

Aretino se je spravil v najbolj varno sobo v sredi svoje palače in se zaklenil s trojnimi zapahom; tu trepeče in drgeče, znoji se, prebledela in čaka, kaj bo.

Niti te tolažbe nima, da bi videl okrog sebe Aretinke, ki se tišče okrog nekega črna, ki ga vzlic vsem apokaliptičnim grožnjam mojstra Petra niso hotele zadelati z žimnicami.

Videti hočejo, kaj bo. Sklanjajo se na ulico, da človek misli, zdajpazdaj bodo padle v globočino, in gledajo, kaj se godi...

Samo njegov najzvestejši sluga se mudi pri Petru; vsi drugi so dobili ukaz, postaviti se pred glavna vrata, oboroženi s pištolami in arkebuzami.

— Dajte se pobiti do zadnjega, če bo treba, samo da moram jaz pobegniti! jim je naročil Aretino.

Najzvestejši sluga njegov, Žaneto — nekdanji mornar, ki ga je spravil Roland v službo k Petru Aretinu — se trudi zama, da bi pomiril svojega gospodarja.

Zaman se mu Žaneto zaklinja, da se Benetke ne vojskujejo zoper njega, Petra Aretina; kakor hitro se zasliši z ulice kak močnejši krič, se vrže Peter na trebuh ter zleze pod posteljo, dočim ga sluga gleda in miga z rameni.

Naenkrat pa se začuje silen vršč in šunder.

Ah, to je sodnji dan, smrtna ura, konec vsega: ti kriki se oglašajo znotraj, v palači.

— Joj, joj! ječi Aretino pod svojo posteljo. Po meni je! Zgubljen sem! Umreti bo treba!...

Nekdo razbija glasno po vratih sobe.

— Milost! tuli Aretino. Saj nisem storil ničesar, mati božja mi je priča!...

Žaneto je odprl vrata; v sobo se vsujejo Aretinke v veseli trumi; plesajo z rokami in kriče:

— Kandiano! Kandiano! Roland Kandiano je zmagal!...

— Milost! Milost! vrešči pesnik še vedno, kakor da bi ga klali.

— Kandiano! Kandiano! ponavljajo Aretinke.

— Kaj pravite? vzklizne Peter.

In izpod postelje se prikaže njegova preplašena glava, ki jo pozdravijo vesela dekleta z bučnim smehom.

— Mrhel Zveri! se huduje Aretino, kaj se vam je treba smejati, ko vidite svojega gospodarja v taki strašni smrtni nevarnosti!

Aretinke ga mire in tolažijo, pomagajo mu izpod postelje, drgnejo ga in ga poljubljajo, medtem pa mu pripovedujejo novico o Kandianovi zmagi.

— Tisto pismo! zamrmra Aretino in se udari po čelu. Dan-dolovo pismo!... Kako naj mu ga spravim v roke, ne da bi se podal v smrtno nevarnost!...

Oči mu padejo na Žaneta.

Tiho mu pove nekaj na uho.

Nato mu izroči pismo.

Žaneto steče od doma.

didate kar s silo (priče na razpolago). Ali je dalje znano c. kr. okrajnemu glavarstvu v Črnomlju, da Derganc radi raznih kazni nima volilne pravice in zato tudi ne bi smel biti voljen. Župan je na dan volitev protežiral samo svoje pristaše, dočim so morali Semicani čakati do 7. ure zvečer. Mnogi so morali oditi, ne da bi oddali glasovnice. In sedaj se klerikalci še hvalijo, da so sijajno zmagali. G. Plut, le zapomnite si, da pri teh volitvah ne more ostati. Za pritožbo je že preskrbljeno in zato opozarjam visoko deželno oblast, da se eventualne nove volitve nikakor ne smejo vršiti na Vrtači, ampak na Semicu v občinski pisarni, kar bi bilo edino pravilno. Legitimacije naj dostavlja občinski sluga, ne pa župan in njegovi otroci in podrepaniki.

Obnovite pravočasno naročnino!

ONEVNE VESTI.

Včerajšnja zaplemba „Jutra“ se je izvršila še-le ob 10. uri dopoldan, ko je bil list že zdavnaj na vse strani razposlan. Druge izdaje nismo priredili, ker nismo vedeli, ako in na katerih poštah je bil list morda zapljenjen. Mogoče je, da nekateri naši naročniki lista niso prejeli in za to priobčujemo danes tudi včerajšnje nadaljevanje romana, da ga lahko čitajo tudi oni, ki včerajšnje številke morda niso prejeli. — Proti zaplembi se seveda pritožimo.

Za prazen nič. Tako sramotne in žalostne vloge v drugi poslanski zbornici menda nihče ne igra kakor naši slovenski klerikalci. Parkrat je že skušal nekaj tako mogočni Šušteršič pri zopet na površje, a vselej mu je temeljito spodletelo. Danes so si vse stranke v zbornici edine v tem, da je politika slovenskih klerikalcev pustolovska in skrajno nedosledna. Blamažo za blamažo doživljajo naši klerikalci v zbornici. Smešna maroška interpelacija dr. Šušteršiča, neumesten odpor proti uradniški predlogi, predlog za obdobje tujcev in sedaj zopet blamaža v proračunskem odseku — to so najlepše cvetke Šušteršičeve politike na Dunaju. Vseled male napake dr. Korytovskega, ki je v proračunskem odseku zaključil generalno debato po prej predno sta prišla k besedi dr. Šušteršič in dr. Korošec, so slovenski klerikalci grozili z obstrukcijo. Korytovski se je res udal pritisku in otvoril še enkrat generalno debato. Toda pri glasovanju za prehod v specialno debato se je pokazalo, da je bilo rotpotanje dr. Šušteršiča samo izbruh o nemoglosti jeze in užaljenega ponosa. Poprej tako pogumna možakarja sta postala naenkrat krotka backa in sta glasovala z vladnimi strankami za prehod v specialno debato. Doslednosti naši klerikalci res ne poznajo.

Umetniški čukl se delajo, kakor da bi jih šiske srbele. V včerajšnjem „Slovenecu“ so se tako razježili nad našo kritiko, da jim je ušel gnoj — drugače namreč ne kvalificiramo te vrste ripost. Mi gremo seveda preko njihovih jecavih zavijalnih poizkusov na dnevni red in ponavljamo še enkrat: Umetniška čukarija eksistira; umetniška čukarija je komplot umazanih instinktov; umetniška čukarija je romkavarska zadruha, ki si je postala vila za cilj lansiranje nekaterih mazav na ta način, da obrekuje in lopovsko izpodkopa poštenjaka, ki je osivel v zaslugah; umetniško čukarijo bi v evropskih deželah na ulici klof-

tali, pri nas na Kranjskem pa velja za nepohujšljiv sad razmer in se še postavlja kot bogvekak napredek; vzgloji jo je klerikalizem — mi nismo krivi, da moramo pisati o njej!

Na včerajšnje „Slovenčev“ notico o umetniški čukariji za enkrat to-le: 1. Zahtevamo odločno striktno pojasnila glede hranilnične knjižice, sicer moramo to stvar označiti z edino pravilnim imenom: **podlo obrekovanje pristno čukarske sorte!** — 2. Gospodom umetniškimi čukom prav nič ne bodo pomagala zabavljanja in obrekovanja, ampak bodo le pospešila razkritja o nji sami, nad katerimi bo javnost strmela. Za danes le toliko: Koncem meseca julija je imel sejo pripravljalni odbor „Zveze slovenskih umetnikov“, na kateri je prof. Kobal na nečuten način nastopil proti nenavzočemu g. Žmitku, ki se seveda ni mogel braniti. Na podlagi izjavljani prof. Kobala se je sklenilo sestaviti in odposlati c. kr. naučnemu ministrstvu „memorandum“. Na seji navzočemu dr. Prijatelju pa se je naročilo, naj kot prijatelj dr. Dörnhöfferja sporoči vsebino „memoranda“ tudi temu gospodu, ki ima v naučnem ministrstvu glede umetniških stvari, posebno nakupovanja umotvorov in odaje služb velik vpliv. Tako torej uveljavlja prof. Kobal svojo avtoriteto v prilog slovenski umetnosti in slovenskim umetnikom! — Zelo umestno bi bilo, da bi dr. Prijatelj slovenski javnosti pojasnil, v koliko in kako je izvršil kot dunajski zastopnik slovenske umetnosti svojo nalogo, ki mu jo je poveril pripravljalni odbor „Zveze slovenskih umetnikov“! — Nadaljevanje sledi, kajti poglavje o naši umetniški čukariji vključuje zabavljanje „Slovenca“, ki je prav primerno prevzel protektorat nad našo umetniško čukarijo, **še ne bo tako kmalu zaključeno! Materiala je dovolj!**

Občinske volitve v Dev. Mar. v Polju. Pri občinskih volitvah v Dev. Mar. v Polju so zmagali v vseh treh razredih klerikalci. Toda volitve so pokazale, da se ta menda najbolj zagrižena klerikalna postojanka silno maje in da se ne bo več dolgo držala. Klerikalci so tudi dobro vedeli, da je občina v veliki nevarnosti, vsled česar so se posluževali vseh mogočih sleparij.

Vsled nečutenega terorizma in sleparstva klerikalcev so včeraj „zmagali“ v D. M. v Polju klerikalci; no upamo, da bo vlada razveljavila te volitve, ki so se vršile prav po madžarskem receptu, in je tudi vladni komisar že baje izjavil, da bodo te volitve razveljavljene. „Slovenec“ je včeraj napisal neko notico, po kateri bi ilo v I. razredu nad 4000, v II. razredu nad 4800, v III. razredu pa skoro 10000 glasov oddanih, dasi je volilo baje samo 70 odstotkov volilcev — in to neštevši podobčine! Potemtakem bi imela občina D. M. v Polju okoli 14.000 volilcev, medtem ko ima samo nekaj nad 4200 vseh prebivalcev, in je imela Ljubljana, ki ima skoro 40.000 prebivalcev, samo okoli 9000 volilcev za občinske volitve. „Slovenčeva“ laž je tako debela, da se da kar otipati, veselje nad „zmago“ pa veliko, veliko pre zgodnje. Za to klerikalcem garantiramo.

Dobro jo je skupil. Včeraj je hodil po Ljubljani okoli uradnikov in oblasti kakor tudi zasebnikov zastopnik neke dunajske knjigarnice. Da bi po Kranjskem in specialno v Ljubljani nabral več abonementov na neko ilustrirano knjigo, si je preskrbel skoro pri vseh oblastih — razum občine — „priporočila pisma“ načelnikov oblasti, tako, seveda, tudi — deželnega gla-

varja Šukljeta s podpisom, ali, bog vedi kako je to, kjer je pokazal agent priporočilo glavarja Šukljeta, so ga — kar odslavili! Zastopniku se je stvar nazadnje le sumljiva zdela, pa uprša v nekem uradu, kjer je uradništvo z malo lizjemo vse liberalno, kako to da uživa Šukljeto pismo tako malo kredita, na kar mu eden uradnikov podučljivo pove: Vidite gospod, to je tako: Ta glavar Šuklje ne uživa pri nas med inteligenco in značajnimi ljudi nobenega kredita. Čim manj boste kazali okoli njegov podpis tem slabšo kupčijo boste napravili. Z vsakim drugim priporočilnim pismom boste več kredita dosegli. — „A, če je pa tako, bom pa zdaj pismo glavarja Šukljeta kar skrival!“ — je odgovoril razočaran mož, češ, to si moram pa zapomniti, da to zanimivost tudi Dunajčanom povem.

Klerikalni hišni posestniki ki stoje pod patronanco dičnega reveža, primarija dra. V. Gregoriča, prete za Novo leto s podraženjem stanovanj. To vse baje zato, ker raznašajo klerikalci okoli vest, da bo občinski svet z novim letom, tekem meseca februarja doklade zvišal od 35 na 45 od sto, češ, da ima mestna blagajna primanjkljaj pa nič pokritja, ker sta vse prebitke vzela obrtna in ljudska šola, dohodkov je pa manj! Tako na eni strani ti hinavci meščanstvo hujskajo, na drugi pa — lažejo!

Klerikalni „Pripravniki dom“ že deluje, in sicer v tem smislu, da skrbe za klerikalni naraščaj med učiteljskimi in učitelji. Pač žalostno za tiste mladeniče, ki se prodajajo za par grošev Krčiču.

Macharjev proces. Kakor smo že na kratko poročali, je bil Machar pred praško poroto oproščen obtožbe urednika „Narodnih listov“ dr. Ždárškega — in sicer soglasno. Predzgodovina tega procesa je na kratko sledeča: Z dnem 1. januarja 1910, je kupil dr. Kramář „Narodne liste“. Prej so „Narodni listi“ pisali vehementno proti dr. Kramářu, takoj potem so pa začeli dr. Kramářa na vso moč hvaliti. Uredniki, ki so prej dr. Kramářa grajali, potem pa hvalili, so pa ostali eni in isti. Machar, ki je znan po svojem odločnem in neizprosni boju proti korupciji in nemoralnosti, je v praškem „Času“ napisal podlistek, v katerem očita urednikom „Narodnih listov“, da so prodali dr. Kramářu svoje prepričanje. Ali od vseh 40 urednikov je reagiral samo eden, dr. Ždársky, s tem, da je poslal po noči k Macharju zastopnike s pozivom na dvoboj. Machar je s sarkastičnim podlistkom v „Času“ dvoboj seveda odklonil. Nato je dr. Ždársky, ki se mu osebno res ne more nič očitati, Macharja tožil. Molčali in molče pa drugi, ki so se jih Macharjevi očitki res tikali. — Porota je Macharja, kakor rečeno, soglasno oprostila, kar je občinstvo sprejelo na znanje z velikanskimi ovacijami Macharju. Pri cellem procesu ni slo za tožitelja dr. Ždárškega osebno, ampak za čast „Narodnih listov“ — tako piše „Samostalthost“ — ne za čast posameznih urednikov, temveč za čast celega nekaj reprezentativnega češkega lista. Dober glas „Narodnih listov“ je bil izgubljen v tistem trenutku, ko se je dr. Kramářu posrečilo, da je z denarjem izpremenil njih prepričanje. Ljudem, ki gledajo na časopis drugače nego na trgovsko stvar, je bilo to čisto jasno. Dvanajst neodvisnih sodnikov iz ljudstva je obsodilo soglasno dr. Kramářev sistem kupovanja političnih nasprotnikov. — Naj bi si to afero preštudirali tudi naši slovenski politiki in naj bi iz nje prišli do za-

ključka, ki ga marsikdo ne pripozna, da je tudi v politiki poštenost, odkritost in moralnost prva in glavna stvar!

Žalosten pogreb. Včeraj so odpeljali k zadnjemu počitku g. Rudolfa Bonaka, navdušenega člana Ljubljanskega Sokola. Pri pogrebu ni bilo videti niti enega Sokola. Le dva Sokola v kroju sta čakala v Narodnem domu zastoj na ostale tovariše. Sličen prizor je bilo opaziti tudi pri pogrebu g. Colnarja. Mislimo, da zadostuje.

Obmann der Feuerwehr in Vrhnika (Oberlahbach). Predvčerajšnjem je bil pred porotnim sodiščem radi požiga Lenarčičevega kozolca na Vrhniki zaslišan kot priča tudi neki Karl Maier. Ko ga predsednik g. Vedernjak nagovori slovenski, se takoj oglasi: Bitte deutsch. Vedernjak: A so! A ja, sie sind auch Obmann der Feuerwehr in Vrhnika (Oberlahbach). Navzoče občinstvo se je začudeno spogledovalo naokoli in si menda tudi takoj napravilo sodbo o vrhniškem gasilnem društvu. Vrhniško gasilno društvo je v resnici lahko ponosno na svojega „Obmanna“, ker Maier razume in tudi govori zelo dobro slovenski, toda svoje nemčurske krvi nikakor ni mogel prikriti. Ali vrhniško gasilno društvo res ne more tega „Obmanna“ zamenjati s kakim načelnikom.

Sankališče v Bohinjski Bistrici. Za bližajoče se zimsko športno sezijo popravilo se je sankališče po cellem tiru, obnovili nasipi in zavarovali ovinki z zemljo. Da se ustreže željam začetnikov in dam izkopal se je popolnoma novo zabavno sankališče, ki teče paralelno s športnim sankališčem. Ta nov tir ima v prvi vrsti namen, da se na njem izuri novinec in tisti katere mu je športno sankališče prestrmo. To novo sankališče je dolgo 400 m in ima lahek padec 5 od sto. Veliko pozornost obračalo se bo de letošni skisportu. Preskrbelo se je za novo markacijo na novih terenih Rudnica-Mostnica—Uskornica in je tako dana prilika smučarjem prirejati krasne izlete proti Bohinjskem jezeru. Natančno poročilo o zimsko športnem vlaknu in o zimsko športnih listih za športna društva se bo objavilo kasneje.

Sovražnik žensk. V nedeljo zvečer so stražniki pripeljali na stražnico ženo nekega delavca, ki je bila na desni strani čela teže ranjena. Policija je dognala, da se je vršil v nekem izkuhu na Sv. Jakoba trgu pretep, in pri tem pretepu je neki delavec s tako silo sunil ono ženo, da je padla in pri tem zadobila ono poškodbo na čelu. Ženo so na stražnici obvezali in potem poslali domu.

Aretacije. Policija je našla dva pijanca, eden je ležal na Sv. Petra cesti, drug pa na Karlovski cesti; oba je v znanem zelenem vozu prepeljala na rotovž, da sta se prespala. — Zaradi nezaposlenosti je policija aretirala štiri možakarje, med njimi nekega bivšega natakara, ki je nevaren tujemu imetju. — Zaradi postopstva je aretirala tri možakarje. — Nekega Italijana pa zato, ker se je na Bleiweisovi cesti „sumljivo obnašal“.

Srečen ženit. Te dni je popival v neki gostilnici na Sv. Martina cesti neki 35letni mož. Gostilničarki je pripovedoval, da je ženin in ima prav bogato nevesto. Med drugim je naročil gostilničarki, naj za nedeljo pripravi svatbeno pojedino. Zapis je 2 K 4 vin. Ko je bilo treba plačati, je dejal, da mora na južnem kolodvoru nekaj prevzeti za svojo nevesto in je izvalil gostilničarki 6 K, kot zastavo pa ji je pustil velik zavitek, v katerem naj bi

bilo po njegovem zatrdilu za 50 K kave. Ker se pa dolgo ni vrnil, je gostilničarka zavitek v navzočnosti stražnika odprla, in pokazala se je kopa umazanega perila. Z naročeno svatbeno pojedino za enkrat ne bo nič, pač pa bodo žena povabili drugi gospodje na — ričet.

Na cesti se je zgrudila. V pondeljek dopoldne so na Sv. Petra napisu obšle slabosti delavko Valerijo Šušteršičovo in se je zgrudila. Spravili so jo v rešilni voz in odpeljali v deželno bolnišnico.

Pet beračev je prišla žandarmarija v terek v Št. Vidu in okolici. Vsi so mladi, zdravi in krepi moške in jim prav nič ni bilo treba beračiti. — Občinstvo bi prav storilo, če bi takih lenih postopačev ne podpiralo z miloščino, pa bi bilo število takih nadležnežev kmalu manjše!

Za zimo se je preskrbel neki 25 letni delavec iz Dolenjskega. Ukradel je svojima sstanovalcema hlače, telovnik in klobuk. No, sodišče bo še bolj usmiljeno in mu bo dalo tudi za nekaj časa prosto stanovanje.

Tatinska beračica Po mestu je beračila v zadnjem času neka beračica z malim otrokom in je pri tem kradla kakor sraka. Med drugim je ukradla neki stranki na Sredini polsvilen dežnik in temnosiv površnik.

Skesan tat. V terek dopoldne je neznan tat ukradel zidarskemu mojstru Valentinu Accettu iz neke veže na Dunajski cesti kolo. Kmalu potem so ljudje našli ukradeno kolo na stavbišču na Poljanski cesti med hišama št. 13 in št. 15 in ga izročili policiji, ki ga je dala lastniku nazaj. Ali se je tat skesal in kolo pustil na cesti iz strahu pred časnó ali pred večno kaznijo, ne moremo povedati.

Prijet tat kolesa. Meseca oktobra je nekdo ukradel zidarskemu pomočniku Alojzu Konjarju 250 K vredno kolo iz neke veže na Sv. Petra cesti. Tatu so dobili šele zdaj. Kolo je prodal nekemu gostilničarju v Senožeti pri Dolskem za 44 K. Tat je 22letni Štefan Bizjak, ki bi imel sedeti 18 mesecev v Gradiški, pa je iz zapora ušel dne 18. septembra. Od leta 1908. ga išče tudi sodišče v Karlovcu, ker je tudi tam ušel iz zapora. Bizjaka je prišlo orožništvo v Kostanjevici in ga je izročilo tamošnjemu sodišču.

Društvo slovenskih trgovskih so-trudnikov naznanja, da priredi v soboto 2. decembra v salonu hotela Ilirija zabavni večer z jako bogatim vsporedom katerega priobčimo jutri.

Slovensko akad. društvo „Ilirija“ v Pragi. II. redni občni zbor slovenskega akad. društva „Ilirija“ v Pragi se vrši dne 1. decembra 1911. ob 8. uri zvečer v prostorih „U kuhiho oka“. Slovanski gostje dobrodošli.

Književnost in umetnost.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Jutri, v četrtek se poje prvič za par-abonente klasična opereta R. Heubergerja „Ples v operi“ pri navadnih cenah. Opereta je prav lepo opremljena. — V soboto je dramska noviteta ter se igra prvič Maksa Halbeja grandiozna drama „Reka“, ki se godi ob povodnji Visle. Glavne vloge igrajo gđc. Wintrova, gospa Bukšekova, gospa Juvanová, g. Bukšek, g. Šimaček, g. Nučič in g. Danilo. — V nedeljo dopoldne ob 3. uri izvirna noviteta „Stepe ljubezen“ Antona Peska za mladino in ljudstvo s petjem in godbo; zvečer operna predstava. — Operno osobje pripravlja Bizetovo „Carmen“, operetno osobje pa Lehár-

Ko je Skalabrino zapalil netilo v smodnišnici admiralske ladje, se je vrnil na krov. V vsesplošnem tumultu in neredu se nihče ni zmenil zanj. Sicer pa je bil oblečen kakor mornarji na ladiji. Prišel je na krov ravno v trenutku, ko so častniki, odgovarjaje Altierijevemu klicu, podili vojaštvo na kopno.

Skalabrino se je obrnil proti tistemu koncu krova, ki je ležal temu kraju nasproti; suvaje s komolci in s pestmi si je napravil pot skozi gnečo.

To pa je delal brez posebne naglice, kakor da bi upal na tihem, da morda vendar ne pride o pravem času do kraja. In vendar je prišel! . . .

— Dobro! je zamrmral. Menda ni volja božja, da bi poginil že zdaj!

Zavihtel se je čez rob in skočil v morje.

Trenotek nato se je ladija odprla kakor žrelo ognjenika.

Skalabrino je ostal pod vodo dalje nad eno minuto; saj je bil dober plavač in potapljalec.

Ko je priplaval do nabrežja, je videl takoj, da je Altieri izgubljen. Videl ga je bežati.

Planil je za njim.

— Ta lopov mi ne uide, je dejal sam pri sebi.

Altieri je pribežal do svoje palače. S par skoki je dospel do Leonorinega stanovanja; z nogo je vlomil vrata ter zdirjal po sobanah.

— Odšla je! Odšla! je zakričal.

Naenkrat pa se je domislil, da je Leonora spremljala krsto svojega očeta.

Sluge so se ravnokar vrnili.

— Kje je gospa? ji je vprašal.

— Na Olivolskem otoku, so odgovorili, prestrašeno zroči na okrvavljenega in raztrganega gospodarja, ki je bulil vanje z brezumnimi očmi.

Altieri je zdirjal proti Olivolskemu otoku.

Dvajset minut nato je bil pri hiši; planil je na vrt, pobil s pestjo starega Filipa, ki mu je hotel zapreti pot, in udril v obednico.

Leonora je kriknila v naročju starega doža:

— Varujte me, oče! Vzdamite se, doževska visokost! Na

pomoč! . . .

S silno in hkrati rahlo gesto je starček objel Leonoro z

levo roko ter iztegnil desnico, rekoč:

— Kdo prihaja? . . . Kdo je razbojnik, ki se drzne groziti ženski?

— Jaz! . . . Jaz, Altieri!

— Kaj hočete?

— Svojo ženo hočem imeti!

— Vašo ženo? je ponovil stari Kandiano z neskončnim

strmenjem človeka, ki se budi iz dolgega sna.

Da . . . ti nagli sunki, to dalnje kričanje, klicanje Leonore,

njen žalostni, geniljiv glas, ko je klečala pred njim in mu pravi

sva svojo nesrečo, vsi ti silni občutki so bili izvršili prevrat tudi

v starčevi duši; razjasnili so popolnoma njegov um, ki so ga

bile besede sinove in skrb starega Filipa šele začele dramiti . . .

— Svojo ženo! je ponovil Altieri.

Spravi se s poti, stari! In zahvali se Bogu, da te varuje

tvoja blaznost! Toda, pri vseh hudicah, varovala te ne bo dolgo,

ako . . .

Altieri ni imel časa, da bi odgovoril.

Težka roka mu je padla na ramo.

Z besnim krikom se je ozrl nazaj.

Skalabrino je stal pred njim.

— Kaj hočete od mene? je vprašal Altieri s hripavim

glasom.

— Ubiti vas hočem! je dejal Skalabrino.

Istočasno je skočil k trofeji na bližnji steni, snel dvoje

bodal, vrgel enega Altieriju pred noge in obdržal drugega

v roki.

Altieri ga je pobral.

Z naglo in točno kretnjo se je postavil Skalabrino med

generalnega kapitana in skupino, ki sta jo tvorila Leonora in

Kandiano.

Stari dož se je bil vrnil na svoj prostor v naslanjaču, in

njegovo prazno oko je zrló naravnost, kakor da hoče opazovati

sunka, ki si jih bosta zadajala nasprotnika.

Leonora je klečala pred starcem in skrivala glavo med

njegovimi koleno, da ne bi videla tega boja . . .

Altieri je bil pobral bodalo.

Sele zdaj si je dodobra ogledal Skalabrino, njegovo orjaško postavno, njegov mirni obraz in njegove zmočene lase, ki so se držali čela.

Orjak je stal v nastopu in čakal.

Altieri je trenil, kakor da hoče navaliti nanj.

Toda njegov gib se ni dovršil.

Morebiti je razumel, da je njegova usoda itak zapečatená.

Morda je vžil strašni pogled na Skalabrino smrtno malopunst v njegovo dušo.

Obrnil se je k Leonori in dejal tragično, s potrjim glasom,

krčevito se tresoč po vsem životu:

— Umrem; bodite srečni, ker bo moja smrt v vašo srečo . . .

Toda umiraje vas preklinjam . . . bodite srečni, a bodite prokleti v svoji sreči! . . .

Brezupno je pogledal nanjo in si z vso močjo zasadil

bodalo v prsi.

Še kratak hip je stal pokoncu, opiraje v Leonoro oči, polne

besnega sovraštva.

Nato se je zavrtel mahoma sam okrog sebe in se zrušil

mrtve na tla.

Njegove oči so ostale odprte, in zdelo se je, da se krista-

lizira v njih čuden, preteč izraz, kakor da stresajo mrtvega

Altierija še vedno ista čuvstva, ki so ga vodila v njegovem

življenju.

Skalabrino je vrgel bodalo od sebe ter stopil k prepadeni,

drhteči Leonori.

— Gospa . . . je dejal rahlo, vse je končano . . . osvobo-

jeni ste . . .

— Kdo ste vi? je vprašal stari Kandiano.

— Prijatelj njegove visokosti Rolanda Kandiana . . . pri-

jatelj gospe . . . in prijatelj vaš . . .

Roland! je vzkliknil stari z glasom, v katerem je trepetala

bolest — in torej žarek razuma — Roland! . . . Kje je? . . .

Kje je moj sin? . . .

— Vaš sin! je kriknil Skalabrino razburjeno. Prav pravite:

vaš sin! . . . Ah, torej se spominjate! . . . Zavedate se! . . .

Bogu bodi hvala!

(Dalje.)

jevega „Grofa Luksemburškega“ in Weisovega „Revisorja“.

Slovensko gledališče v Mariboru. V nedeljo 3. decembra t. l. Mi-klavžen večer. Uprizori se prvič na našem odru ljubka bajna pravljica s petjem v 5 slikah: „Trnčulčica“. Začetek točno ob 4. uri popoldan, bla-gajna se odpre ob 3 uri. Koniec okrog 7. ure. Predprodaja vstopnic pri gospo-du V. Weixelu, trgovcu, Zgornja Gosposka ulica.

Kadar državni pravdnik zaspi . . .

Državni pravdniki navadno niso zaspani, posebno ako morajo po noči cenzurirati liste. V Ljubljani ni bilo nočne cenzure, dokler se ni zmisli-l moj prijatelj Plut, da bi izdal „Jutro“, ki se po noči piše, tiska in — cen-zura in zato so mnogi mislili, da bo cenzorjem delalo to velike težave, ko bodo morali postati radi Pluta ponoč-njaki. No, pa naši cenzorji so vse-stranski ljudje in cenzura jih tako veseli da grejo rajše malo pozneje spati, da le morejo „Jutro“ čem prej brati in konfiscirati. Tako so se cen-zorji v to uživali, da se je že vsakemu zdelo nemogoče, da bi cenzor vsaj enkrat zaspal in pozabil pravočasno prečitati „Jutro“.

Včeraj se je pa zgodilo nekaj iz-rednega, državni pravdnik je bil tako zaspan, da se je vlegel v posteljo malo prezgodaj in ko so mu prinesli „Jutro“ na cenzuro, je samo nekaj za-godrnjal, obrnil se na drugo stran, na to pa — takoj zopet zaspal.

Zbudil se je pozno, takrat, ko so mu prinesli na cenzuro že „Zarjo“ in še-le ko je to prebral, je zapazil na mizi „Jutro“ in se je spomnil, da ga še prebral ni. Začel je čitati: najprej roman, ki ga radi njegove zanimivosti redno čita, potem brzojave, da vidi, kaj je novega po svetu, potem oglase . . . itd., dokler se ni zmrčilo njegovo čelo, ker čital je pregrešno, zločinško notico „Daners Arme-Zeitung“, ki mora biti na vsak način zaplenjena.

Skočil je hitro k telefonu — ka-zalec na uri je stal že na številki 10. — poklical centralo, ki ga je zve-zala s policijskim oddelkom deželne vlade.

„Halo! Tukaj državni pravdnik.“

„Halo! Tukaj policijski svetnik Pertot.“

„Konfiscirati!“

„Kaj naj konfisciram?“

„Konfiscirati, pravim, hitro, takoj, telegrafirati, telefonirati . . .“

„Kaj naj konfisciram?“ „Zarjo“? a kam naj telegrafiram in telefoniram, saj se je komaj začela tiskati in še ni odposlana po pošto!“

„Kdo pa govori o „Zarji“? „Jutro“ konfiscirajte, pa takoj, nemudoma, ekspresno . . .“

„O, to je pa malo pozno, ker „Jutro“ celo v Trstu že dve uri in pol prodajajo po tobakarnah in tudi na vse druge strani je že razpo-slano.“

„Saj zato ravno pravim, da tele-grafirate in telefonirate povsod, da je „Jutro“ zaplenjeno; v Trstu ga bodo policaji pobrali po tobakarnah in na nekaterih poštah ga tudi še lahko zaplenijo Pa hitro, takoj!“

„Prosim, kateri sestavek je pa zaplenjen?“

„Saj res, skoraj sem pozabil! Notico „Daners Arme-Zeitung“ za-plenite!“

„Po katerem paragrafu?“

„Pregrešek, prestopke, zločin po § 300. kazenskega zakona! Hitro hitro!“

„No, Plut pride gotovo najmanj na vislice, sem si mislil, ko sem pri-sluškoval temu telefonskemu razgo-voru.“

Policijski svetnik Pertot se je dal hitro na delo; najprej je napisal odlok o zaplembi, naslovljen na našega od-govornega urednika in sicer tako hitro, da je pozabil napisati, kateri list in katera številka je zaplenjena, samo iz naslova odgovornega urednika je razvidno, da je zaplenjeno „Jutro“; Fink je hitro telefoniral v Trst in te-legrafiral na vse pošte po Slovenskem, potem je pa nastal po vsem Slove-nskem velik lov — na „Jutro“. Rezul-tati tega lova mi še niso znani, ali obilen ta lov najbrže ni bil . . .

Detektiv.

Zviti sleparki.

(Izpred porotnega sodišča.)

Na zatožni klopi sedita Ana Kranjc, žena krojaškega pomočnika in Marija Klančar, „sicer ledig, pa ima dva otroke“, ki sta obdolženi cele vrste sleparij in izsiljevanja denarja. Ana Kranjc, o kateri je že svoječasno poročalo tudi že „Jutro“, da je nasto-pala pod nepravim imenom Ana Hu-dovernik, in Klančar Marija, ki si je nadela ime Dular, o čemur pa obto-ženka ne mara ničesar slišati, sta ne-kako ena drugi pomagali, dasiravno sedaj ena drugi očitate razne pregre-

ške, kar večkrat povzroči splošen smeh po dvorani, zlasti ker ne mo-reta strpeti, da bi le ena govorila.

Takoj pri dopoldanski obravnavi je izjavil dr. Pegan, zagovornik Ane Kranjc, da ne more sprejeti zastop-stva za imenovanje, in sicer, ker se ga prvič ni pravočasno obvestilo o za-stopstvu in drugič, ker ni navzoče glavne priče Marije Golf. Senat pod predsedstvom g. dvornega svetnika Pajka pa je ugovor zavrnil, ker se je obtoženka sama odrekla svoj čas za-govorništva, kar se da tiče priče Ma-rije Golf, pa je bila ista odgnana iz Kranjskega radi vlačugarstva in se ne ve, kje se sedaj nahaja.

Proti izjavi dr. Pegana je bil tudi državni pravdnik dr. Kremžar. Ko je senat ugovor dr. Pegana zavrnil, je ta prijavil ničnostno pritožbo in izjavil, da se razprave ne udeležijo, nakar se mu je predsednik dvorni svetnik Pajk zahvalil s pristavkom, „da gre to na njegove (dr. Pegana) stroške.“ Nato je dr. Pegan zopet prevzel zagovorništvo.

Ob treh popoldne, ko se je ob-ravnava nadaljevala, je prebral zapis-nikar celo obtožbo, kar je trajalo ma-lone, tri četrt ure, v kateri se naha-jajo cele litanije raznih sleparij in zlasti goljufivega izvajanja večjih in manjših denarnih zneskov. Ana Hu-dovernik, recte Kranjc ima menda veliko znanecv in duhovniških krogih, in je skušala na razne načine pridobiti si denar ali od dr. Mavringa, ali za dr. Jeršeta ali celo za ljubljanskega škofa nevestiš vseh raznih drugih duhovni-kov, kanonikov in prelato, katerih imena se je slišalo in čulo iz obtož-nice.

Vsega pripovedovanja Kranjčeve se bomo poročali že danes, ker itak poročamo jutri o posameznem pričevanju raznih prič, pač pa to, kar se tiče splošnega in Marije Golf, katere niso mogli nikjer zaslediti.

Na vprašanje predsednika, kako je Ana Kranjc, ki je bila že trikrat predkaznovana, vse to izvršila, ta na dolgo in široko pripoveduje kaj in kako. Izgovarja se zlasti na to, da si nista z možem prav prijatelja, da ta ni hotel zanjo skrbeti, da je surovo z njo postopal in zahteval vedno in vedno od nje denarja. Ni vedela, ali si ima vzeti življenje, ali kako drugače si pomagati. In tu je kakor nalašč nale-tela nanjo slaboumna Marija Golf, ki je imela tedaj nekako 65.000 K pre-moženja, za katero svoto je hotela Kranjc kupiti „Union“, pravzaprav iz-vabiti denar, da bi lahko „skrbela za moža in mu dajala po njegovi zahtevi denar“. Pri vsem tem ji je pomagala prav dobro, vsaj kolikor je razvideti iz dosedanjega obravnavanja, Marija Klančar, katere pravi, da je Ana Kranjc šele v zaporu spoznala — bila je namreč že tudi ta zaradi goljufije kaznovana. — Ko pa je bil „Union“ kupljen, je manjkalo še pohištvo za Golfovo, nekaj se je tudi potrebovalo za njegova popravila, da celo ključ od sobe in hišnih vrat je izročila Kranjc Golfovi, le „rinciko“ za ključ si je obdržala. Vozila se je s fijkar-jem in sploh živela prav udobno. — Klančarjevi je za njeno pomoč izpla-čala 272 K, (kot trdi Klančar sama, s hrano vred), in nekemu Golfu — ki pa je dosedaj popolnoma nepoznana oseba — 200 K, da bi molčal in ne nazval cele zadeve, ki jo je ta ne-znanec slišal pri pogovoru v neki go-stilni med Kranjčevino in Klančarjevo. Ko je zadnjo svojo žrtev Marijo Po-tokar osleparila za 1010 kron, ki jih je dvignila na neko knjižico iz „Me-stne hranilnice“ in ta denar izročila možu, da bi bil „enkrat sit“, so že orožniki poizvedovali zanjo, in tu se je baje njen mož proti nji sami izra-zil, „ako bi on to vedel, bi poprje skril ta denar“, proti orožnikom pa, da bi prinesel denar takoj na orožniško po-stajo, če bi bil vedel, da ni dobila žena denarja poštenim potom.

Komaj je prišla iz zapore, je že zopet goljufala in dolži se jo, da je tudi kradla. Tako se ji očita, da je ukradla Golfovi neki starijski pas-vreden 50 kron. Ko se je zdelo obe-ma Kranjčevi in Klančarjevi, da sta že dosti obrale slaboumno Golf, in sta se je že bale, sta kupile neko stvar za podgane — Klančarjevi je to „di-plomat“ — za kaj, pa se še ni raz-jasnilo.

Dr. Pegan vpraša zatoženko, ali ni njen mož sovražen njemu samemu zaradi one pravde, ki jo je imela lani obtoženka zaradi tega, ker se je spe-čala v Reki, kjer je služila, z nekim „bogatom“ možem in poročila. Ona temu pritrdi in pravi, da kakor hitro je zvedel mož, da ima dobiti njegova žena še denar, jo je zopet vzel k sebi, dasiravno je 7 let že omožena, pa jo je mož po 4 mesecih spodil. In od tedaj jo je vedno bolj silil in naga-njal, naj mu prinese denarja, da „gre-sta v Ameriko“.

Marija Klančarjeva trdi, kot smo že omenili, da je Kranjčevu spoznala šele v zaporu, in da jo je po izhodu iz zapore, ko se je mudila „za Gradom“ in tam nekoga čakala, srečala Ana Kranjc, ki ji je ta večer plačala ve-čerjo in jo prenočila. Pripoveduje, ka-ko in kaj je bila v zvezi in stikih z

Kranjčevu, vendar nasprotuje v mar-sičem izpovedbam Kranjčeve. Ko ju vpraša predsednik, kdo si je prav-zaprav izmislil ta tuja imena, pod katerimi sta nastopale, se izgovarja jedna na drugo, in Kranjčeva izpove pri splošni veselosti občinstva celo to, „da so se bale, ko bi kaj na dan prišlo in bi potem obe šivale!“

Nato prebere predsednik dvorni svetnik Pajk še žandarmerijsko ovadbo in odgodi obravnavo na cel jutrišnji dan.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Poslanska zbornica. — Velikanski škandali. — Hochenburger odstopi.

Dunaj, 29. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je vlada pred-ložila poslancem novo uradniško pre-dlogo, ki obsega službeno pragmatiko sodnikov, profesorjev in drugih držav-nih uradnikov. Predloga vsebuje do-ložbe glede časovnega avanzmaja. Za vsakega uradnika je določen gotov čas, tekom katerega se zvišajo njego-vi prejemki, povišanje na višje službe-no mesto pa je odvisno le od kvali-fikacije uradnika. Notranji minister baron Heinold je imel glede uradniške predloge daljši govor, katerega je zbornica poslušala z velikim zanima-njem. Nato je justični minister dr. Hochenburger odgovarjal na nujni predlog mladočeha dr. Koernerja gle-de sodnih razmer na Češkem. Njegov govor je bil kakor navadno zelo za-smehljiv. Ko je justični minister spre-govoril besedo „Deutschböhmen“ je prišlo v zbornici od velikih kralavol. Češki poslanci so najenergičnejše protestirali proti temu izrazu in zahte-vali od Hochenburgerja, naj ga pre-klje. Ker se justični minister ni nič zmenil, so češki poslanci pridli do ministrskih klopi in pričeli kričati: „Fej Hochenburger!“ Mladočeh To-bolka je glasno zavpil: „Tako ne sme govoriti avstrijski minister.“ Ker se vihar le ni poleg, je moral pred-sednik prekiniti sejo, kar je vzbudilo še večje razburjenje. Ko se je dr. Hochen-burger hotel odstraniti iz zbornice, je stopil češki agrarec Špaček k njemu in ga opljuval. Hochenburger je nato popihal iz zbornice, kar je vzbudilo veliko veselje med slovanskimi po-slanci. Hochenburger se je sicer po-prej skušal opravičevati, a ni mogel priti do besede. Poslanec Fresl je pri-čel celo piskati na železničarsko piščalko.

Dunaj, 29. nov. Ko je bila preki-njena seja, so se pričela med parla-mentarnimi strankami pogajanja glede nesramnosti dr. Hochenburgerja. Kon-ferenca se je vršila pri ministrskemu predsedniku grofu Stürgku in zbor-ničnemu predsedniku Sylvestru. Čehi so odločno zahtevali, da mora Hochen-burger prekljati izraz „Deutschböh-men“. Nato je stavil Bilinski posredo-valni predlog, naj justični minister ali pa kak drug član vlade izraz „Deutsch-böhmen“ preklje oziroma razjasni. Ta predlog so akceptirali tudi Čehi, na-kar se je seja zbornice zopet nadalje-vala. Med splošno tišino je vstal ju-stični minister dr. Hochenburger in izjavil, da z izrazom „Deutschböhmen“ ni mislil na kako državno pravno raz-delevo Češke, ampak je hotel označiti le jezikovno razliko obeh na Češkem ži-večih narodov.

Dunaj, 29. nov. Vsed današnjih konfliktov z justičnim ministrom pre-vladuje splošno mnenje, da je Hochen-burgerjev položaj nevzdržljiv. Že dan-es so se pojavljali glasovi, da je po-dal Hochenburger demisijo in sicer na pritisk ministrskega predsednika grofa Stürgka. Vest se ne potrjuje, a ven-dar se v čeških in jugoslovanskih kro-gih zatrjuje, da je demisija dr. Ho-chenburgerja samo vprašanje časa.

Dunaj, 29. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je poslanec Stransky vložil interpelacijo radi imenovanja poslance Markhla deželno-sodnim nadsvetnikom. Markhl je nam-reč avanziral v času, ko sploh ni opravljal sodne službe in preskočil 30 sodnikov. Kot prvi se je oglašil k besedi poslanec Markhl sam, ki je pa jako slabo izpodbijal dokaze poslance Stranskega. Čehi in Jugoslavlani so protestirali proti njegovim izjavam in izjavili, da je faktum, da je Markhl avanziral v času, ko je bil državno-zbornski poslanec in sploh ni opravljal sodne službe. Tekom Markhlova go-vora je prišlo do hudih spopadov med Slovani in Nemci.

Dunaj, 29. novembra. Danes zve-čer se je zopet vršila seja proračun-skega odseka, kjer se je ponovno po-kazalo, da so bile slovensko-klerikalne obstrukcijske grožnje sam humbug. Pri glasovanju o Seitzovem predlogu glede odklonitve o priznanju cesarske odredbe § 4. sta Šusteršič in Korošec zopet glasovala z vladnimi strankami.

Dunaj, 29. novembra. Radi da-našnjih kralavol v zbornici se je za-trjevalo, da bo zbornica še tekom da-našnjega dne odgodena. Govorilo se je, da ima ministrski predsednik grof Stürgkh že v rokah cesarsko pismo

glede odgoditve zbornice. Vendar v-sled sporazuma med strankami do tega danes še ni prišlo. Vendar se splošno smatra, da je parlamentarna situacija silno kritična.

Atentator Njeguš pred sodiščem.

Dunaj, 29. novembra. Danes se je pričela proti atentatorju Njegušu obravnava. Dosedaj so vse priče, ki so bile že zaslišane izpovedale za Njeguša ugodno. Posebno ugodno so o njem izpovedali oficirji, pod kate-rimi je služil kot vojak. Njeguš dela vtis, da v momentu, ko je izstrelil kroglice na Hochenburgerja sploh ni vedel, kaj dela. Jutri se obravnava na-daljuje.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik
Milan Plut.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Predčasni porod.

Pri hranitvi dojenčkov, ki so se pred časom rodili je treba po-sebne in pazljive opreznosti. Tu se masčuje vsaka zamuda in vsaka napaka. Ravno za te otroke Scottova emulzija pravi bla-goslov, ako se z njo hrani do-jenčke v primerli množini. Raz-vitek takih dojenčkov podpira

Samo pravo a to znanko tri-bičem z na-kom Scottove procedure.

Scottova :: :: emulzija

v taki meri, da jih po kratkem času ni več razločevati od drugih otrok neglede na krepki telesni ali koščeni sestav. Scottova emulzija je popolnoma lahko prebavljiva in tako okusna, da jo uživa vsak dojenček lahko in rad brez vsakega odpora.

Pri nakupu zahtevajte izrecno Scottovo emulzijo. Znamka „Scott“, vpeljana že nad 35 let, jamči za dobroto in uspeh.

Cena originalni steklenici 2 K 50 v. Dobi se v vseh lekarnah.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. Najmanjši znesek 50 vln. Pis-menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se pla-čujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Češke salonske briquete, kosovni in ore-hovni premog, obče priznane kot najboljše ku-rilo, priporoča J. Paulin, Ljubljana, Nova ulica 3. Lepa bukova drva po 6 kron meter (kašta). 745/5—1

Išče se stanovanje z dvema, eventualno tremi sobami za februarjev termin. Ponudbe pod „Februar“ na „Prvo anončno pisarno“. 742/2—1

Nov roman „Jutra“.

Pretresljive zgodbe „Beneških ljubimcev“ se bližajo koncu. — V nedeljo ali ponedeljek začnemo priobčevati nov roman, ki je gotovo že vsak naš prijatelj radoveden nanj. „Kakšen bo?“ ugiibljuje že nekaj dni povsod, koder se čita „Jutro“, to je, po vseh slovanskih krajih. V kratkih besedah hočemo odgovoriti na mnogobrojna tozadevna vprašanja.

„Jutro“ ne obljublja, da bo njegov novi roman zanimiv, „Jutro“ ne obljublja, da bo njegov novi roman prijetno in za-bavno čtivo za vsakogar in za vse; kajti razume se samo po sebi, da je „Jutro“ tudi to pot priskrbelo za svoje bralce nekaj posebnega! Rečeno bodi lo:

Novi roman „Jutra“ prekaša vse dosedanje! Po-kazal bo bralcu Pariz v krvavih časih stare francoske zgodo-vine, za vlade kraljev iz rodu Valois; v njem nastopajo med drugimi zgodovinske osebe: Marija Stuart, nesrečna kraljica škotska; Ka-tarina de Medicis, morilka na kraljevskem prestolu, sopovzroči-teljica klanja Hugenotov v strašni Jernejevi noči; Ignacij de Loyola, ustanovitelj jezuitskega reda, fanatični apostol inkvizicije, ki je divjala in morila v času našega romana po vsej katoliški Evropi. Pred bralčevimi očmi bodo plamenle gemade praznoverja, ki je ti-ralo tisoče in tisoče nedolžnih žrtev, obsojenih zaradi čarovništva, v grozovito ognjeno smrt. V ospredju zapletljavej pa stoji simpatična slika „čarovnika“, magijca Nostradama, ki je z neuklon-ljivo voljo prodril v skrivnosti narave in si pridobil s tem moč, ki je čudežna, navidezno nadnaravna. Bolniki, ki se jih dotika, vstajajo, hromci hodijo. Le enemu ne more pomagati: samemu sebi! Vsa njegova doba, polna praznoverja in krvočnosti, je proti njemu in njegovi ljubezni; s krutimi krivicami in neza-lišanimi grozodejstvi se mora boriti, z nezvestimi prijatelji, s kraljevskimi princji, s kraljem sa-mim in z jezuitom Loyolo.

„Ali bo poginil, ali zmagal?“ se vprašuje bralec od vrste do vrste, trepetaje za usodo njegovo in njegovih prijateljev, med kate-rimi je mnogo genljivih lic in mnogo sila zabavnih karikatur, ki se jim človek od srca nasmeje.

Kdor si hoče pripraviti vsak dan živ užitek, naj čita

„Nostradamus“

novi roman „Jutra“.

Sv. Frančiška živinjski semenj v Postojni

bo letos v ponedeljek, dne 4. decembra.

Mestno županstvo v Postojni.

Na dobro in ceno hrano se sprejme več gospodov. Sv. Petra c. št. 26. 737/5—1

Več gospodov se išče na dobro hrano Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 673 10—2

Krojaški stroj original Singer, malo ra-bljen, se ceno proda. Sv. Petra nasip 3. 751

Dijak se sprejme na stanovanje in hrano. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 749

Izurnjena šivilja se priporoča cenj. rodbi-nam za šivanje na dom. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 750 2—1

Ženitna ponudba.

Mlad gospod, star 25 let, se želi radi pomanjkanja znanja seznaniti z gospodično, ki bi imela nekaj premo-ženja. Vdove brez otrok niso izklju-čene. Le resne ponudbe če mogoče s sliko, ki se takoj vrne, pod šifro: „A. K. 2, 4, 10, št. 34“. P 649

Laška in dunajska

KUHINJA

nasproti glavne pošte

Od danes naprej polenovke. Okusne morske ribe se oddajo tudi ven po nizki ceni. Dobra kuhinja pod dobro znanim kuharjem Sonatto. Postrežba točna in solidna. Za obilen obisk se priporoča Marija Petrič.

SODE

obito ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

IVAN BUGGENIG

sodar

Glavna. Cesta na Rudolfovem železn. 5.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevlarski mojster

V LJUBLJANI

— Sodnijska ulica št. 3 —

Dobe se tudi izgotovljena obuvala. izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Najboljše odgovori „Slovenu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Brzjavni naslov: BAJEC, Ljubljana.

ANT. BAJEC

cvetlični salon

Ljubljana, Pod Trančo št. 2.

Velika zaloga suhih vencev

Izdelovanje šopkov in vencev, trakov z napisi itd.

Zunanja naročila izvršuje točno.

Vrtnarija je na Tržaški cesti.

Klobuki, cilindri

čepice, kravate, perilo samo zadnje novosti v modni in športni trgovini za gospode

P. Magdić

Ljubljana, nasproti glavne pošte

Trgovec ali obrtnik

mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega podjetja in vsak trgovec ali obrtnik,

ki noče biti skrit

samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce iz vseh delov mesta in tudi z dežele,

bo inseriral v „Jutru“

ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

Preostale izvide romana

„ŽENA“

ki je vzbujal toliko zanimanja, ko je izhajal v „Jutru“, prodaja upravnništvo „Jutra“ mesto po prvotni ceni (1 K)

po 60 vin. izvod.

Zunanji naročniki naj pošljejo znesek v naprej in pridenejo 10 v za znamko. Na naročila brez denarja se ne ozira.

Najprimernejša igra za manjše odre je enodejanka

Malomestne tradicije

Česko spisal V. Štech, prevel V. M. Zalar. (Repertoarna igra češkega „Nar. divadla“ v Pragi.)

Pet moških, dve ženski vlogi.

Cena 60 vinarjev.

Dobiva se v knjigarnah in pri založniku V. M. Zalarju v Ljubljani.

Slovinci darujte za „Sokolski dom“ v Borovljah.

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“

v Ljubljani, Sv. Petra cesta šte. 27

prporoča lepe zračne tujske sobe po znižanih cenah. — Priznana najboljša kuhinja in izborna naravna vina. — Za večje pojedine, ženitovanja ali društvena zborovanja sta sedaj vedno na razpolago dve lepi posebni sobi. Postrežba dobra, cene primerne; za večje pojedine po dogovoru. — Stalni gosti imajo znižane cene. — Priporočata se cenj. občinstvu in slav. društvom z velespoštovanjem

P 638

L. A. TRATNIK.

K ljubljanskemu gradu!

Emil Dobrič

Ljubljana.

Prešernova ulica 9 poleg glavne pošte.

Povodom bližajočega se Miklavža in božičnih praznikov priporočamo svojo vsestransko bogato zalogo galanterije, igrač ter predmetov za darila, srečolove in spomine. Priznana najokusnejše sohe (kipi), vaze, slike in drugi predmeti za ozaljšanje domov.

P 635

Zmerne cene.

Solidno blago!

Naročajte in kupujte „Jutro“ izvod samo 6 v.

Zavod za ortopedično telovadbo

v katerem se zdravi pod zdravniškim nadzorstvom

raznovrstne skriviljenosti hrbtnice, izbočen hrbet, neenake rame, neenaka ledja itd. je v Gosposki ulici šte. 8, pritično.

Pojasnila se dobivajo ob delavnikih od 4. do 5. ure popoldan istotam.

40 klavirjev in harmonijev

dvornih tvrdk: Bösendorfer, Czapka, Heitzmann, Stelzhammer, Stingl in Hörigl

nudim slavnemu občinstvu na vpogled in izbiro. Ker sem **izključno edini zastopnik na Kranjskem** zgoraj omenjenih dvornih tvrdk, svarim vsakogar pred nakupom event. falzifikatov. Vsakdo kupi pri meni za najmanjše obroke (K 18—) najboljši instrument.

Najcenejša izposojevalnica. — Točna postrežba. — Viole od 5 K naprej. — Vse glasbeno orodje in muzikalije v velikanski zalogi. — Uglasevanja in popravila vseh glasbil.

ALFONZ BREZNIK c. kr. izvedenec in učitelj Glasb. Mat.

Ljubljana, Kongresni trg šte. 15.

Izredno dober nakup!

2000 komadov modernih dolgih raglanov z izbitimi modernimi barvanimi ovratniki in reverji, ki veljajo drugače 30—40 K za reklamno ceno brez konkurence

od K 10— naprej.

Od najnižje do najfinejše izvršitve.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg 5

Ustanovljena leta 1831. Največja zavarovalnica avstro-ogrske države Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopijih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in na doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1014 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

prporoča svoje bogate zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa tiskarska in litografska stroka spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in črtnic.

Lastno založništvo

Muzikalije

Telefonska šte. 112

Najmodernejša črta

Litografija

— Pošta kmetičev šte. 78.307 —

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 800.000.

K 8.000.000. Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Za žrebanje dne 1. decembra 1911 priporočamo promese drž. srečk iz l. 1864. Glav. dob. K 300.000.—. Cele K 36—, pol K 18-50

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%